

[Handelsministeren.]

vældende flertal imod 1962-forslaget. Jeg foreslår dog, at vi også her fortsætter fægtningerne i udvalget. Jeg er helt klar over, at vi nok vil ende med at have modsatte meninger, men lad os nu drøfte det i udvalget.

Jeg vil lige nævne, at flere af ordførerne har drøftet med sig selv her fra talerstolen, om man skulle gå beskatningsvejen eller forsikringsvejen. Det forekommer mig, at lovforslaget, der jo bygger på forsikringsvejen, til en vis grad er udtryk for større optimisme end et forslag om at gå skattevejen. Det optimistiske må være at sige, at en forsikringsmæssig ordning er det, der skal bringes i brug, såfremt der overhovedet bliver brug for lovgivningen, hvad man som sagt inderligt må håbe der ikke bliver.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om bortfald af studieafgifter [af Karl Max Rasmussen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XII) findes i tillæg A. sp. 1115, fremsættelsen i tidenden sp. 573).

Sagen sattes til forhandling.

Formanden: Undervisningsministeren har ordet. (Klapsalver fra tilhørerpladserne). Jeg må minde om, at bifaldstilkendegivelser ikke er tilladt her i salen.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg skal ikke nægte, at dette forslag til folketingsbeslutning bringer mig til at tænke på et tidsfordriv, jeg havde som dreng netop sådan en mørk og kold novembereftermid-

dag. Det bestod i det gamle, kendte kortspil, der hedder sorteper. Jeg føler det på en måde, som om det er sorteper, der af medlemmer af den socialdemokratiske gruppe med dette forslag er spillet over til mig. Forholdet er jo det, at problemet om afskaffelse af studieafgifterne ved de private seminarier går tilbage til vedtagelsen af den nye læreruddannelseslov i 1966, og den socialdemokratiske regering havde altså halvandet år til at søge at klare disse problemer i. Det fik man ikke gjort, og nu er problemet henlagt til den nuværende regering. Det er vel også rigtigt at gøre opmærksom på — under hensyn til, hvad der er skrevet i mange aviser — at dette forslag ikke er et forslag om afskaffelse af studieafgiften, men et forslag til folketinget om at opfordre regeringen til at søge disse studieafgifter afskaffet.

Problemet er stort og kompliceret, og det er nok rimeligt først lige at give en ganske kort orientering om, hvordan forholdet er i dag. Det gælder for de private seminarier — og det er både lærerseminarierne og seminarierne for børnehavn- og fritidshjems-pædagoger — at staten betaler den væsentligste del af udgifterne efter reglerne i lovene om tilskud til disse private skoleformer. Derudover betales der et beløb til nedbringelse af studieafgiften — et beløb, der for indeværende finansår ligesom for forrige andrager 1.000 kr. pr. elev på de private lærerseminarier og 400 kr. pr. elev på børnehavn- og fritidshjemsseminarierne. Derudover er der mulighed for, at der ved tildelelse af midler og støtte fra ungdommens uddannelsesfond kan tages hensyn til, at visse elever må betale en studieafgift.

Sådan er stillingen altså i dag. Det medfører, at eleverne ved de private seminarier må betale studieafgift af varierende størrelse. De ligger for lærerseminariernes vedkommende på mellem 700 og 1.400 kr. pr. år for indeværende år, og derfra er altså draget de 1.000 kr., der ydes fra staten til nedbringelse af denne studieafgift. Problemet, som knytter sig hertil, hænger sammen med de bestemmelser, der gælder for tilskud til private skoleformer. Det skal tilføjes — i tilslutning til det, jeg sagde før — at problemet var taget op i ministeriet under den forrige regering, men det er et stort og et indviklet problemkompleks. Vi håber i løbet